

[Ib Nørlund]

Men jeg har lidt svært ved at se visdommen i den måde, fremskridtspartiet griber det an på. Hvis de får deres vilje, skulle man have en folkeafstemning, som bare skulle vejlede indtil 1982. Hvad ville det egentlig ændre i situationen? Hele debatten om, hvad der skulle ske efter 1982, ville stadig væk stå åben. Det må være rimeligt, at en folkeafstemning er forbundet med et mere konkret forslag, f. eks. i forbindelse med igangsætningsloven eller noget i den retning.

Man anfører som argument, at kun på den måde kan man få en tilstrækkelig frist inden folkeafstemningen. Det kunne man jo råde bod på ved simpelt hen at aftale imellem partierne, at hvis der skulle være en sådan folkeafstemning på et givet tidspunkt, så skulle der sikres en sådan periode. Det kan jo gøres ved, at debatten simpelt hen sættes i gang på et tidligere tidspunkt.

På den anden side synes jeg også, man lige så godt kan gøre sig den politiske situation klar, som eksisterer her i tinget. Vi får den folkeafstemning, hvis det går den vej, og så kunne man jo i udvalget drøfte, hvilke former man i givet tilfælde kunne tænke sig at anvende.

Men sådan som forslaget ligger her, kan vi ikke bide på.

Niels Helveg Petersen (RV):

Vi må helt afvise dette lovforslag.

En første forudsætning for med mening at kunne holde en folkeafstemning er i hvert fald, at der foreligger en alternativ plan, der viser befolkningen, hvorledes energisituationen ville være uden anvendelse af a-kraft. Jeg ved ikke, om fremskridtspartiet forestiller sig, at det vil være muligt selv under de mest gunstige omstændigheder at skabe en sådan alternativ plan i god tid før den 6. november 1979, så befolkningen vidste, hvad man faktisk tog stilling til ved den vejledende folkeafstemning. Det er det ene hovedargument imod forslaget.

Det andet er, at der jo altså bliver tale om en vejledende folkeafstemning og ikke en bindende folkeafstemning. Vi er i det radikale venstre tilhængere af folkeafstemning om a-kraft, men det skal være en bindende folkeafstemning. Vi mener, det skal være en folkeafstemning, der finder sted, når eller hvis et flertal her i folketinget beslutter sig

for at opføre kernekraftværker. Til den tid bør man have den for at undgå den situation, man er kommet i f. eks. i Østrig, hvor man først opførte et a-kraftværk og derefter ved en folkeafstemning besluttede, at det ikke skulle sættes i gang. Det er i hvert fald det helt meningsløse spild. En folkeafstemning bør altså komme, når eller hvis et flertal her i folketinget beslutter sig for at påbegynde anlæggelse af a-kraftværker. En vejledende folkeafstemning nu løser intet som helst problem. Den udelukker jo ikke, at man fra et flertals side når som helst – og i hvert fald straks i 1983 – kan beslutte indførelse af a-kraft, hvorefter en ny folkeafstemning skulle til.

Hele meningen med dette forslag er formentlig, at det skal dække over indre uenighed i fremskridtspartiet. Hvad vil egentlig fremskridtspartiet anbefale sine vælgere ved en folkeafstemning, hvis der skulle holdes én den 6. november 1979? Vil man anbefale at stemme ja eller nej? Eller har man ikke noget fælles standpunkt? Jeg synes, det er væsentligt at få opklaret fra fremskridtspartiets side, om man har et standpunkt, hvis man skulle ud til folkeafstemning nu. Jeg har en fornemmelse af, at man ikke har det, og at forslaget om en vejledende folkeafstemning er en slags skalkeskjul for den indre uenighed om sagen.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil ikke afvise, at spørgsmålet om indførelse af atomkraft i Danmark på et eller andet tidspunkt kan forelægges vælgerne til afgørelse, men vi er principielt af den opfattelse, at spørgsmålet først må forelægges her i folketinget.

Den i forslaget fastsatte dato mener vi for øvrigt er lagt for tidligt, da der må gives en større frist til afklaring af affaldsproblemerne, ligesom vi også mener, vi må afvente resultatet af den af regeringen bebudede undersøgelse angående sikkerhedsforanstaltningerne. Som følge deraf kan vi ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

Alfred Hansen (DR):

Som retsforbundet tidligere har oplyst, så ønsker vi, at den danske befolkning får mulighed for at tilkendegive, om den ønsker at